

Straipsnis „Kaminkrėčio klajonės“ „Lietuvos ryte“

Kaminkrėčių klajonės

Jeigu derėsiesi su kaminkrėčiu, jis kamine gali įtaisyti švilpuką. Šis skleis šaižų garsą, o žmogus pats jo niekaip negalės pašalinti.

Ernesta MAŽALSKAITĖ-PARMA
Specialiai LR, Italija

Taip buvo juokaujama neseniai Italijos Santa Marija Madžorės miestelyje vykusiame tradiciniame tarptautiniame kaminkrėčių suvažiavime, kuriame pirmą kartą dalyvavo ir 7 Lietuvos atstovai.

Į renginį buvo susirinkę beveik 800 kaminkrėčių iš 15 valstybių.

„Darbo, ypač rudenį, mums tikrai netrūksta. Todėl teko nemažai paplušėti, kol surinkome delegaciją“, – sakė septintus metus kaminkrėčiu dirbantis Egidijus Kurlianskas.

Nacionalinė židinių ir dūmtraukių montuotojų asociacija Lietuvoje gyvuoja jau trejus metus ir vienija 18 įmonių.

Jos įkūrėjai, trys draugai: Rimas Jatkauskas, Vytautas Keršys ir Virginijus Kubilius – labai atsakingai ruošėsi pirmajam istoriniam lietuvių pasirodymui tarptautinėje kaminkrėčių šventėje.

Patyrinėję senuosius Lietuvos archyvus, vyrai sukūrė Lietuvos kaminkrėčių šventinę aprangą.

Juodus su odiniais išiuvais švarkus juosė stambūs odiniai diržai, susegti Gedimino stulpus vaizduojančiomis sagtimis.

Saulėje žibėjo Vyčiu ženklintos sagos, o juodas kepures dailiai juosė geltonos, žalios ir raudonos spalvų juostelės.

Pasirengimas tikrai nenuėjo veltui. Mat Italijoje kaminkrėčiai ne tik demonstravo savo gebėjimus, bet ir surengė eitynes miesto gatvėmis.

Kaminkrėčiai tikina, kad jie, pasitelkę įvairiausio dydžio šepčius, virves ir nedidelius veidrodėlius, gali nesunkiai išvalyti bet kokį kaminą.

Štai E. Kurlianskui prieš kelionę į Italiją teko kuopti beveik šimtą metų nevalytą kaminą – vienas buvusio vienuolyno pastatas Vilniuje kantriai laukė patyrusio meistro rankų.